

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Lævini Torrentini, Episcopi Antverpiensis, Poemata Sacra

Torrentius, Laevinus

[S.l.], 1594

Lævini Torrentii In Pontem, Sive Machinam, Fortissimi Dvcis, Alexandri
Farnessi, Principis Parmensis, obsessa Antuerpia.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69329](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-69329)

305

LÆVINI TORRENTII
IN PONTEM, SIVE MACHIL-
NAM, FORTISSIMI DVCIS,
ALEXANDRI FARNESII, PRIN-
cipis Parmensis, obsessa Antuerpia.

*N*L est quod ingens non superet labor,
Sen forte terra, sen lubeat mari
Patrare quod ventura longum
Posteritas celebret per anuum.

Inuitat illuc gloria, fortium,

Calcar virorum. Propositum est mori

Aut vincere, immortalis apio

Fulgeat ut capiti corona.

Nec villa calonotior est via.

Quam trinit olim Bacchus, & Hercules,

Triuere cum Polluce Castor,

Atque alij, atque alij. Benigna

Quos Musa ducens impavidos manus,

Sancto inferendos concilio Iouis,

Euexit obstantes per ignes

Aethereis super astra bigis,

Nec passa tantas ire silentio est

Ingrata laudes, ora celebrium

Tingens poetarum potentis

Nectaris ambrosiaq; succo,

Pulchra ut sonoris carmina funderent

Jungenda chordis, ac facerent fidens

Præstantium virtute vinci

Fata virum horribilemq; mortens.

Sed quidquid horum crediderit prius

Actis vetustas horrida seculis,

Rem certius iam nostra nouit,

Et manibus prope tangit etas.

Iniecta ventis frena procacibus

V

Clausumq;

Clausumq³ magnis oblcibus mare,
 Ac vincla Neptuno furenti
 Addita monstriferoq³ ponto
 Quâ Scaldis ingens Nerea dulcibus
 Percurrit undis, & caput urbium,
 Te prestuens Anversa, multo
 Eximiam locupletat auro.
 Auro sed artes dum pereunt bone,
 Rectumq³, verumq³, & pudor, & fides,
 Fædo peregrinis honestum
 Deliciis abolente luxu,
 Luxumq³ vitans Religio procul
 Absistit aris, nec precibus studet
 Votisq³ delenire Numen,
 Rite pius operata sacris,
 Plebs inquieto concita spiritu,
 Infida, fallax, ut facinus luat
 Immane, quod magni sit ausa
 Excutere imperium Philippi,
 Stat structa vasto machina gurgite,
 Inuisam egenis concilians famem,
 (Humana quam vis nulla frangat,
 Aut tumidi rabies profundi)
 Tam firma summis fluctibus incubans,
 Pilisq³ iunctisq³ ordine naubus
 Fundata, quam si haberet alto
 Colle minax, solidæ saxo.
 Oppugnet Auster turbidus æthera,
 Ruatq³ ab imis vorticibus mare,
 Secura tempestatis atrum
 Intrepidè opperietur Austrum.
 Nec est tonantem quod metuat Iouem,
 Cui cura Regum sceptrâ gerentium,
 Ut perfidam impuramq³ turbam
 Suppliciiis reprimant seueris.
 Quos noster omnes exuperans pia

Virtute quid non speret, & impetret?
 En alterum adiunctum paternis
 Imperiis moderatur orbem.
 Agnosce summum (nam minor es) Deum,
 Dignumque dignis obsequiis cole.
 Coles inherendo Philippe,
 Iustitia, scelerumq; poenis.
 Hec sola tanta causa potentia,
 Hic finis, ut quo fortior emines
 Sis iustior. Sic fama crescet,
 Crescet honor, cumulusq; laudum.
 At vos scelesti, vos (precor) impij,
 Quis iste mentes exagitat furor?
 Non Regis hac sunt orsa, Diuina
 Res agitur. Quibus ille fidens,
 Quorumq; nitens auxiliis, bonum
 Quaecunq; coepit ducet ad exitum,
 Plorantibus commissa vestra
 Qui socij fuerint ruina.
 Lasi quod ira sic fore Numinis,
 Ne mente cecus quis dubitet, palam
 Fatalis, en, exclamat illa
 Machina. Sed quid agat monendo
 Quos prorsus omnis destituit pudor,
 Quos prava rectis, quos tenebras iunat
 Praeferre luci, turpe honesto,
 Dedecus opprobriumq; laudi?
 Ite obstinati, pergite quod lubet,
 Quoq; efferatos Eumenides trahunt.
 Contendite, implorate quidquid
 Rex Stygia tenet ater ora,
 Unde illa nuper rebus in ultimis
 Quaesita diris auxilia artibus,
 Cum noctis aeternae tenebras
 Attonitus trepidabat orbis.
 Inauspicatus, vanus, & irritus

Cum DIs resistunt est hominum labor,
 Sed fausta, sed laudanda per que
 Impietas prohibetur arma.
 Tu vero iniquos iusto odio premens,
 Tantiq; Regis munera sustinens
 Romane Alexander, nec illo
 Inferior qui, Asiam Pelasge
 Quod iunxit ora, creditus hunc ferox
 Vicisse mundum, optavit & alterum,
 Confide. Qui Regem tueatur
 Te simul ut tueatur equum est.
 Nec te monendo prateritam velim
 Anuersa. Cessas ab nimium diu.
 Ni pœnitet, qua bis peristi,
 Mox iterum, at grauius, peribis.
 Sed fallat omen. Tu modo tu sape,
 Locum antè spretis dans melioribus,
 His crede. Magna est ira Regis,
 Maior erit pietas parentis.

LÆVINI TORRENTII
 IN LAVDEM BALTASARIS
 GERARDI, FORTISSIMI
 TYRANNICIDAE.

VID Phœbe cessas? arripe barbiton,
 Intende nervos, præcine carmina,
 Que tibiis, qua voce mollè
 Aonia recinant puella.
 Non parua res est, non humili modo
 Tentanda, pœnas dicere debitas
 Soluisse sese venditantem
 Excidio patria tyrannum,
 Quo nullus unquam senior extitit,
 Occultiôrue, atque inde nocentior.
 Præuisa denites, apertum est

Exitium